

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 mai 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecătorii

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Socolov Lucreția în numele inculpatului Ixari Roman, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Edineț din 10 februarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 ianuarie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Ixari Roman Ion, născut la 27 februarie 1987, originar și domiciliat în s.Dondușeni, r-nul Dondușeni.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 03.07.2013 - 10.02.2014,
2. Instanța de apel: 11.03.2014 - 21.01.2015,
3. Instanța de recurs: 08.04.2015 - 20.05.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 10 februarie 2014, Ixari Roman a fost recunoscut vinovat și condamnat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal la 1 an închisoare.

Potrivit art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 1 an.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la Ixari Roman în beneficiul lui Svîrnei Andrei a prejudiciului material în sumă de 3560,75 lei și a prejudiciului moral în sumă de 15000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Ixari Roman, la 03 martie 2013, ora 01.30, aflându-se în disco barul „Scorpion” din str.S.Lazo, or.Dondușeni, acționând cu intenție, din motive huliganice, încalcând grosolan ordinea publică, avînd un comportament obraznic și agresiv, intenționat l-a îmbrîncit cu mâinile în piept pe cet.Svîrnei Andrei, în rezultat la ce acesta s-a lovit cu capul de ușa deschisă de la intrare în incinta barului, apoi i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței, la ce ultimul a căzut jos, unde iarăși a fost lovit cu piciorul în regiunea feței, astfel cauzîndu-i lui A.Svîrnei vătămări corporale ușoare.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul L.Socolov în numele inculpatului R.Ixari și inculpatul, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd că nu a fost dovedită vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, probele prezentate de acuzare nu dovedesc vinovăția acestuia; declarațiile părții vătămate nu coincid cu declarațiile martorilor acuzării; în cauză a fost încălcat art.8 Cod de procedură penală, care prevede că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului; instanța nu a ținut cont de prevederile art.101 Cod de procedură penală; nu a fost justificată încasarea prejudiciului material și moral, instanța nu a motivat aplicarea pedepsei cu închisoare cu suspendarea executării ei în raport cu alte categorii de pedepse prevăzute la

sanctiunea aricolului incriminat, fapt ce demonstrează tendința de a-l condamna cât mai aspru pe inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 ianuarie 2015, au fost admise apelurile avocatului și inculpatului, casată parțial sentința, în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea dată, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a încasat de la Ixari Roman în folosul lui Svîrnei Andrei prejudiciul moral în sumă de 3000 lei, în rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui corect au fost încadrate în prevederile art.287 alin.(1) Cod penal - ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

La fel, instanța de apel a menționat că vina inculpatului de comiterea infracțiunii imputate este integral dovedită prin probele cercetate în cadrul ședințelor de judecată, și anume declarațiile inculpatului, ale părții vătămate A.Svîrnei, a martorilor I.Vrînceanu, V.Răducan, D.Șaragov, A.Postări, A.Ereimei, și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 03.03.2013, de examinare medicală nr.51 din 03.03.2013, de ridicare a înregistrărilor video din 03.03.2013, de ridicare a obiectelor din 04.03.2013, raportul de expertiză medico-legală nr.51”D” din 19.03.2013.

De asemenea, instanța de apel a constatat că prima instanță în partea descriptivă a sentinței, a descris fapta criminală considerată ca fiind dovedită în acțiunile vinovatului după cum a fost constatată în cadrul ședinței judiciare, în legătură cu ce instanța de apel a considerat că nu sînt temeiuri de intervenire în aspectul vizat, mai ales că acuzarea în latura descrierii faptelor constatate ca fiind dovedite nu a atacat sentința, fiind atacată doar de inculpat, iar instanța de apel, potrivit art.410 alin.(1) Cod de procedură penală nu poate agrava situația inculpatului în propriul apel.

Instanța de apel a conchis că argumentul recurenților, precum că acuzatorul nu a prezentat probe certe ce ar confirma vinovăția inculpatului, că acțiunile de huliganism nu s-au petrecut în loc public, dar în afara incintei barului și au durat 1-2 minute, că activitățile în masă nu au fost întrerupte, nu pot fi reținute, deoarece sînt declarative și expuse în mod de apărare, fiind stabilit că inculpatul a lovit partea vătămată din intenții huliganice, acțiunile avînd loc la intrarea în disco bar „Scorpion”, care este loc public, fiind încălcată ordinea publică prin astfel de acțiuni.

La fel, instanța de apel a respins ca fiind declarative argumentele apelanților, precum că inculpatul vîzînd că A.Svîrnei 1-a îmbrîncit pe fratele său, în cîteva clipe i-a aplicat acestuia lovitura, avînd drept scop apărarea fratelui de acțiunile părții vătămate, deoarece, deși se invocă apărarea fratelui, nu se demonstrează necesitatea unei asemenea apărări, mai ales că aceste acțiuni sînt evident huliganice, fiind confirmate prin totalitatea de probe care au fost cercetate atît în prima instanță, cît și în instanța de apel.

Neîntemeiat a considerat instanța de apel și argumentul apelanților cu referire la încălcarea art.8 Cod de procedură penală, deoarece concluziile privind vinovăția inculpatului sînt bazate pe probele cercetate în cadrul procesului penal, care dovedesc săvîrșirea de către acesta a acțiunilor de huliganism, nefiind bazate pe presupuneri, după cum pretinde apărarea, totodată dubii nu sînt stabilite, situația întîmplată la intrarea în bar fiind relatată doar conform viziunii autorilor apelului în apărarea inculpatului, argumentele expuse fiind în contradicție cu circumstanțele stabilite de instanța de fond și de apel pe parcursul examinării cauzei.

De asemenea, instanța de apel a menționat că nu pot fi reținute afirmațiile apelanților, precum că nu sînt probe concrete referitor la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, că

la îmbrăcămintea examinată nu au fost depistate careva rupturi, decât murdărie care poate fi înlăturată, că tratamentul solicitat nu este argumentat cu vătăările corporale, deoarece, cheltuielile pentru tratament în sumă de 2160 lei, precum și costul hainelor deteriorate a fost demonstrat prin înscrisurile anexate la materialele cauzei, iar alte dovezi care să combată cele invocate de partea vătămată la acest capitol, nu au fost prezentate.

Instanța a constatat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului s-a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75, 90 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care este o infracțiune comisă cu intenție, de persoana acestuia, de circumstanțele cauzei care atenuază pedeapsa, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia, de lipsa circumstanțelor agravante, și, apreciind aceste împrejurări, corect a conchis de a-i aplica lui R.Ixari pedeapsa sub formă de închisoare, în termenul minim prevăzut de sancțiunea legii penale, cu aplicarea art.90 Cod penal, considerînd-o drept una echitabilă.

5. Împotriva hotărîrilor menționate a declarat recurs ordinar avocatul L.Socolov în numele inculpatului care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că instanța de apel a comis o eroare gravă de fapt ce constă în interpretarea incorectă și eronată a probelor administrate în temeiul cărora și-a întemeiat soluția; în acțiunile inculpatului lipsesc semnele calificative ale infracțiunii incriminate cum ar fi încălcarea ordinii publice, amenințarea de aplicare a violenței, acțiuni deosebit de obraznice; hotărîrile menționate nu sînt întemeiate și motivate, nu au fost bazate pe principiile generale ale efectuării justiției, asigurîndu-se contradictorialitatea procesului, egalitatea cetățenilor în fața judecătii și a legii; partea descriptivă a sentinței nu îndeplinește cerințele art.394 Cod de procedură penală și nu au fost soluționate toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opiniile procurorului și a părții vătămate expuse în referințe, care au solicitat declararea inadmisibilă a recursului, ca fiind neîntemeiat, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temeiuri de casare a hotărîrelor judecătorești pct.6) și 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, considerînd că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii de huliganism, solicitînd să fie achitat.

Colegiul penal reține că, instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui R.Ixari în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal - huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei și de amenințarea cu aplicarea asemenea violențe, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Din conținutul hotărîrilor judecătorești rezultă că această concluzie s-a tras avînd în vedere depozițiile însăși ale inculpatului, a părții vătămate A.Svîrnei, a martorilor V.Răducan, D.Șargov, A.Poștari, A.Eremei și actele cauzei - procesele-verbale de primire a plîngerii cet.A.Svîrnei din 03.03.2013, de cercetare la fața locului cu tabelul foto din 03.03.2013, de examinare medicală de constatare a stării de ebrietate a lui R.Ixari, de ridicare a înregistrărilor video, de ridicare a obiectelor din 04.03.2013, raportul de

examinare medico-legală a lui A.Svîrnei din 03.03.2013, care sînt amănunțit descrise în sentință și decizia instanței de apel, și aceste probe nu trezesc careva dubii.

Reieșind din textul recursului, recurentul invocă ca temei de casare a hotărîrilor judecătorești, precum că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate acestuia.

Colegiul penal atestă că, conform teoriei dreptului penal și practicii judiciare, prin „încălcarea grosolană a ordinii publice” se înțelege săvîrșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de convețuire, care sînt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice, prin necuviință, neobrăzare, comportarea batjocoritoare cu cetățenii, cauzarea leziunilor corporale ș.a..

În situațiile de huliganism, făptuitorul înțelege că încalcă grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor cu o deosebită obrăznicie. Făptuitorul nu numai că înțelege caracterul infracțional al faptei, dar și dorește săvîrșirea acestor acțiuni și survenirea consecințelor.

Cele menționate caracterizează latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii de huliganism, prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, pentru care inculpatul corect a fost supus pedepsei penale.

În cazul concret, acțiunile inculpatului de huliganism s-au petrecut la intrarea în disco-barul “Scorpion” din or.Dondușeni, care este loc public, fiind încălcată ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra părții vătămate, aceasta manifestîndu-se printr-o obrăznicie deosebită, în prezența altor persoane.

Astfel, concluziile instanțelor de fond privind vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată, deoarece legislația în vigoare expres prevede că infracțiunea de huliganism în afară de prezența acțiunii principale - încălcarea grosolană a ordinii publice, presupune și prezența unei acțiuni adiacente - acțiune exprimată, alternativ, în: - aplicarea violenței asupra persoanelor și amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

În speța dată s-a constatat că inculpatul R.Ixari pe lîngă încălcarea ordinii publice a aplicat violență asupra părții vătămate A.Svîrnei, fapt ce nu a fost negat de însăși inculpat, astfel, în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii incriminate acestuia.

Prin urmare, motivele recurentului ce țin de starea de fapt a cauzei, Colegiul penal le consideră inadmisibile, deoarece în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Argumentul recurentului, precum că sentința nu corespunde prevederilor art.394 Cod de procedură penală, nu poate fi reținut, or, din partea descriptivă a sentinței rezultă că este descrisă fapta incriminată inculpatului ca fiind dovedită (f.d.226 v.1). Astfel, nu s-a constatat vre-o încălcare la care face referire recurentul.

Analizînd materialele cauzei și hotărîrile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrilor judecătorești contestate.

În ce privește pedeapsa stabilită inculpatului, se constată că la aplicarea acesteia au fost respectate prevederile art.61, 75 Cod penal, pedeapsa fiind numită în limita minima a sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază

răspunderea, iar aplicarea art.90 Cod penal în privința lui R.Ixari s-a efectuat în limitele legii.

Neîntemeiat este și temeiul invocat de recurent că instanța de apel nefondat nu s-a pronunțat asupra acțiunii civile, deoarece instanța de apel, și-a motivat soluția în partea dată indicând că, atât în prima instanță, cât și în instanța de apel partea vătămată a prezentat probe ce confirmă cuantumul prejudiciului material cauzat în mărime de 3560,75 lei. Totodată, instanța de apel a considerat că suma de 15000 lei încasată de la inculpat în folosul părții vătămate cu titlu de prejudiciu moral este exagerată și nu este în raport cu suferințele și vătămarile cauzate acestuia, astfel a considerat oportun de a încasa de la inculpat în folosul părții vătămate suma de 3000 lei, considerînd-o proporțională în coraport cu suferințele suportate de acesta.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocatul L.Socolov în numele inculpatului R.Ixari și, potrivit legii, decide inadmisibilitatea recursului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Socolov Lucreția în numele inculpatului Ixari Roman, împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 10 februarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 ianuarie 2015, în cauza penală privindu-l pe Ixari Roman, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 10 iunie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu